

indskrænkede Byggefriheden, vilde man let kunne naae til det Maal, at man indirekte forhøiede Prisen for Behoefseligheder netop for den Klasse af Borgere, som mindst kan taale at betale dyre Leiligheder. Jeg lader imidlertid disse almindelige Betragtninger ligge, fordi det forekommer mig, at der kun er liden Anledning til at komme ind paa dem af Hensyn til det Vndringsforslag, som det ærede Medlem (Dahlfeld) har stillet. Det er jo tilsyneladende temmelig moderat og vedrører kun et enkelt Punkt, men ikke bestomindre kan jeg ikke Andet end udtale mig derimod. Jeg skal slet ikke mistjende, at der kan være Noget i de Betragtninger, der have ført det ærede Medlem til at stille dette Forslag. Jeg veed meget vel, at en af Færerne ved Bebyggelsen netop er den, at man kan skabe flere Gaardsrum, Rækker af Gaarde, den ene efter den anden, og at der kan være Anledning til om muligt at forhindre dette, og forsaavidt kan jeg endog saa have en vis Sympathi med Tanken i det ærede Medlems Forslag. Men for det Første tror jeg, at det gaar for vidt, og for det Andet har jeg den Indvending at gjøre derimod, at det overhovedet udsætter hele Sagens Gjennemførelse for stor Fare, fordi det er en mislig Ting, naar der paa et saadant Standpunkt som det, hvorpaa overhoved denne Sag befinder sig, fra en enkelt Side kommer Forslag ind, hvis Konsekvenser i forskjellig Retning, det naturligtvis ikke er muligt at underkaste tilstræffelig Overveelse og Prøvelse. Det ærede Medlems Forslag gaar, for at jeg skal udtrykke det kort, ud derpaa, at af alle Grunde udenfor den indre Boldlinie, der ligge mere end 30 Alen fra Gadelinien, skal ikke $\frac{1}{3}$ men $\frac{1}{2}$ være ubebygget. Saaledes kan man udtrykke det. Det vil jeg, at det altsaa for disse Grundes Bekommende er et temmelig betydeligt Tilleg, der gives til det Areal, der ikke maa bebygges. Jo dybere Grunden bliver, desto større en Del bliver det forholdsvis af det hele Areal, der ikke maa bebygges; men ganske i Almindelighed tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil kunne modfige, at af den Del af Grunden, der ligger mere end 30 Alen fra Gadelinien, maa efter hans Forslag kun Halvdelen bebygges. Naar man nu veed, hvilken Værdi Grundene have — og det er formodentlig ikke ubekjendt, til hvilke Priser der i de allerførste Dage er blevet solgt Grunde udenfor den indre Boldlinie —, saa vil Enhver let kunne se, hvilket yderligere Indgreb i Eiendomsretten det er, der egentlig gjøres ved dette Forslag. Naar det ærede Medlem har talt om store Karreer, i hvilke der kunde laves nogle forferdelige Bygninger med en Masse indesluttede Gaarde og deslige, saa skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at noget Saadant kan man vel udtænke, men at det ikke er meget praktisk. Enhver vil jo se, at det er i allerhøjeste Grad af Interesse at faae det indrettet saaledes, at saa Meget som muligt

kommer til at ligge til Gaden og ikke til at ligge i det Indre saf saadanne Bygningskarreer, fordi den Grund, der ligger til Gaden, har saa meget større Værdi end den, der skjuler sig inde i saadanne dybe og mørke Bygningskarreer. Jeg tror, at man kan være overbevist om, at f. Ex. Kjøbenhavns Kommune ved Udskifting af Gader ingenlunde vil se bort fra dette Hensyn. Men naar vi nu se nærmere paa det ærede Medlems Forslag, saa tror jeg, at jeg tør gjentage, hvad jeg sagde før, at det gaar for vidt, naar han vil lade dette yderligere Forbud imod en vis Del af Grundens Bebyggelse indtræde allerede ved en Dybde af 30 Alen. 30 Alen er nemlig ikke Meget, naar der er Tale om en Byggegrund i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem talte om Tilsælde, hvor der gives Bygninger en Dybde af 15 Alen; men jeg tror, at det er blevet nok saa almindeligt i den senere Tid at give Bygningerne en ikke lidet større Dybde; en Snæs Alen eller mere er ingenlunde usædvanligt, men er tvertimod vistnok den sædvanlige Dybde i de Bygninger, der opføres til Behoefse. Lager man altsaa en Grund med en Dybde af 30 Alen, saa vil Følgen blive, at der ikke engang kan komme noget Sidehus til Bygningen; naar der skal udlægges $\frac{1}{3}$ af Grunden ubebygget, og Forhuset har en Dybde af 20 Alen, bliver kun $\frac{1}{3}$ tilbage af den Grund, der skal bebygges, som skal være ubebygget. Naar det ærede Medlem altsaa vil bringe sit Forslag til Anvendelse paa alle Grunde med over 30 Alen, vil det virkelig sige det Samme, som at hans Forslag vil finde Anvendelse paa de allerfleste Byggegrunde, og jeg tror derfor, at det vil føre til en ikke uoesentlig Forrykkelse af det Grundlag, hvorpaa det Forslag, jeg har havt den Ære at forelægge, er bygget, og som jo ikke oprindelig er udgaet fra Justitsministeren, men fremgaaet af de Forhandlinger, der have fundet Sted imellem de kjøbenhavnske kommunale Myndigheder. Jeg vil derfor tillade mig, idet jeg, som sagt, ikke kan Andet end udtale mig imod det ærede Medlems Forslag, at henstille til ham, om han ikke, Alt vel overveiet, maatte tro at handle rigtigst netop af Hensyn til de Interesser, som ligge ham paa Sinde, i at tage sit Forslag tilbage.

Winther: Det glæder mig, at den ærede Minister i sin Tale kom til en Aerkjendelse af, at der var flere Paragrafer i Byggeloven, som kunde trænge til en Revision. Det var egentlig det, der laa til Grund for mine Udtalelser; de vare foranledigede ved, at jeg ved at betragte de Love, som angaa dette Forhold, kom til at se, at der var nogle Paragrafer i Byggeloven og i Expropriationsloven, som i høj Grad trænge til Forandring, naar ikke store Interesser skulle sættes paa Spil. Iøvrigt har jeg jo ikke udtalt mig imod Loven. Jeg har kun udtalt, at jeg ikke